

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/95/2016
Identifikačné číslo spisu: 8011200612
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8011200612.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. v právnej veci žalobkyne FECUPRAL, spol. s r. o., Ľudovíta Štúra 17, 082 21 Veľký Šariš, IČO: 36 448 974, právne zastúpenej Evou Petránovou Advokátska kancelária s.r.o., Puškinova 16, 080 01 Prešov, proti žalovanej Slovenskej inšpekcii životného prostredia, ústredie - útvar integrovaného povoľovania a kontroly, Karloveská 2, 842 22 Bratislava za účasti: 1.) Mesto Prešov, Hlavná 73, 080 68 Prešov, právne zastúpeného JUDr. Alojzom Naništom, advokátom, Sládkovičova 8, Prešov, 2.) SEMOS, spol. s r. o., Budovateľská 48, 080 01 Prešov, 3.) Priatelia Zeme, - CEPA, občianske združenie, Ponická Huta 65, Poniky, 4.) Občianske združenie Táborisko Prešov, Sládkovičova 10, 080 01 Prešov, 5.) Občianske združenie Priatelia Zeme - SPZ, Alžbetina 53, 040 01 Košice, právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou so sídlom Štúrova 20, Košice, 6.) Ing. Ladislav Kravčík, Klad Plus, Volgogradská 10, 080 07 Prešov, 7.) Ing. Z. R., A., 8.) Ing. A. N., K., 9.) Ing. N. E., A., 10.) Ing. A. D., A., 11.) Q. F., A., 12.) Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 4682-20429/27/2011/Šop zo dňa 13. júla 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/110/2011-285 zo dňa 10. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/110/2011-285 zo dňa 10. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ako nedôvodnú.

V odôvodnení uviedol, že podstatnou námietkou žalobkyne bolo posúdenie stanoviska Mesta Prešov zo dňa 20.04.2010 vydané podľa § 140b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebného zákona) a jeho vydanie v rozpore s VZN Mesta Prešov č. 168/2008 a čl. 3 VZN Mesta Prešov č. 4/2010.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že Inšpektorát životného prostredia Prešov postupoval v súlade so zákonom, ak si vyžiadal stanovisko Mesta Prešov k rozhodovaniu o žiadosti žalobkyne o vydanie integrovaného povolenia v prevádzke „Nadregionálne centrum materiálového a energetického zhodnocovania odpadov“.

Za nedôvodnú považoval krajský súd námietku žalobkyne, že záväzné stanovisko Mesta Prešov zo dňa 20.4.2010 bolo vydané v rozpore s VZN Mesta Prešov č. 168/2008 a čl. 3 VZN Mesta Prešov č. 4/2010.

Podľa názoru krajského súdu neobstojí argumentácia žalobkyne na pojednávaní, že vo veci integrovaného povolenia boli vydané dve záväzné stanoviská stavebného úradu Mesta Prešov, rovnakej právnej sily s rozdielnym obsahom. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že záväzné stanovisko zo dňa 09.01.2008 sa týka územného konania a vyplýva z neho, že v danom prípade sa územné rozhodnutie nevydáva. Záväzné stanovisko Mesta Prešov zo dňa 20.04.2010 bolo vydané postupom podľa ustanovenia § 140b ods. 6 Stavebného zákona na základe žiadosti Inšpektorátu Mestu Prešov, ako dotknutému orgánu podľa § 10 ods. 4 písm. b) zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 14.03.2013 (ďalej len „zákon o IPKZ“) a § 140a ods. 1 písm. b) stavebného zákona, č. B 7101/2010 zo dňa 20.04.2010. Toto stanovisko bolo vydané, podľa § 140b Stavebného zákona v súlade s ust. § 120 ods. 2 Stavebného zákona a vyplýva z neho, že po posúdení projektovej dokumentácie pre navrhovanú stavbu Mesto Prešov ako stavebný úrad nesúhlasí s vydaním integrovaného povolenia pre stavbu Nadregionálne centrum v areáli prevádzkovateľa na pozemkoch parc. č. 5175/1, 5175/2, 5175/3, 5174/1, 5174/2, 5176/25, 5176/31 v k. ú. S. z uvedením dôvodov.

Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že Inšpektorát konal na základe stanoviska všeobecného stavebného úradu, ktoré je pre špeciálny stavebný úrad podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona záväzné. Inšpektorát nie je oprávnený overovať dodržanie podmienok určených územným plánom zóny, ak sa územné rozhodnutie nevydáva.

Inšpektorát po vznesených námietkach k záväznému stanovisku Mesta Prešov ako dotknutého úradu požiadal o potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od nadriadeného orgánu dotknutého orgánu - od Krajského stavebného úradu v Prešove. Uvedený postup zopakoval pri odvolaní, podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona, aj žalovaný. Keďže stavebný úrad v prvom aj druhom stupni potvrdili svoje predchádzajúce negatívne stanoviská k stavbe predmetnej prevádzky, Inšpektorát svojím rozhodnutím č. 4838-3220/201 I/Kov,Mer/571380108 zo dňa 03.02.2011 nepovolil vykonávanie činnosti v prevádzke „Nadregionálne centrum materiálového a energetického zhodnocovania odpadov, Prešov“ prevádzkovateľovi - stavebníkovi - žalobkyne. Inšpekcia v odvolacom konaní rozhodnutím č. 4682-20429/27/2011/Šop z 13. 07. 2011 prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu potvrdila.

Ako nedôvodnú považoval krajský súd námietku žalobkyne voči kompetenciám Krajského stavebného úradu Prešov. Krajský stavebný úrad Prešov, ako nadriadený stavebný úrad miestne príslušnému stavebnému úradu, na žiadosť správnych orgánov overoval správnosť dodržania podmienok určených územným plánom zóny, ak sa územné rozhodnutie nevydáva. Inšpekcia, ako správny orgán v integrovanom povoľovaní túto kompetenciu nemá.

Prvostupňový správny orgán postupoval podľa názoru krajského súdu v súlade so zákonom, keď si pre vydanie integrovaného povolenia vyžiadal záväzné stanovisko všeobecného stavebného úradu, ktorého správnosť overoval Krajský stavebný úrad Prešov. Krajský stavebný úrad sa vo svojich vyjadreniach zaoberal súladom navrhovanej stavby s územnoplánovacou dokumentáciou a konštatoval, záväzne stanovisko bolo vydané v súlade s územným plánom platným aj v čase podania žiadosti o integrované povolenie.

Krajský súd konštatoval, že obidva správne orgány pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne o integrované

povolenie postupovali v súlade s ustanovením § 8 ods. 4 zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedla opätovne tie isté námietky ako žalobkyňa namieta od administratívneho konania a navyše namietala, že krajský súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe. Žalobkyňa teda namietala, že v administratívnom spise sa nachádzajú dve navzájom si odporujúce záväzné vyjadrenia, že neboli splnené podmienky na zmenu skoršieho záväzného stanoviska Mesta Prešov z roku 2008 a neskoršie záväzné stanovisko Mesto Prešov z roku 2010 bolo vydané v rozpore s územným plánom Mesta Prešov.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaná uviedla, že žalobkyňa nepredložila v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zmene alebo zrušeniu napadnutých rozhodnutí, konanie bolo vykonané v súlade so zákonom, a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Vo vyjadrení k odvolaniu účastník konania 1/ uviedol, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu je zákonné, a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Vo vyjadrení k odvolaniu účastník konania 4/ uviedol, že trvá na svojom stanovisku, ktoré vyslovil na pojednávaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 10.03.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.11.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 120 ods. 1 Stavebného zákona pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoloňovaniu 10ma) a pri stavbách na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach

a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len "špeciálne stavebné úrady").

Podľa § 120 ods. 2 Stavebného zákona špeciálne stavebné úrady postupujú podľa tohto zákona, pokiaľ osobitné predpisy podľa odseku 1 neustanovujú inak; povoliť stavbu alebo jej zmenu možno len na základe záväzného stanoviska podľa § 140b vydaného miestne príslušným stavebným úradom, ktorý overuje dodržanie podmienok určených v územnom rozhodnutí alebo zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny, ak sa územné rozhodnutie nevydáva.

Podľa § 140b ods. 1 Stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 140b ods. 3 Stavebného zákona dotknutý orgán je viazaný obsahom svojho predchádzajúceho záväzného stanoviska, ktoré vo veci vydal; to neplatí, ak došlo k zmene ustanovení právneho predpisu, podľa ktorých dotknutý orgán záväzné stanovisko vydal, alebo k podstatnej zmene skutkových okolností, z ktorých dotknutý orgán vychádzal. Ak dotknutý orgán vydá neskoršie záväzné stanovisko, uvedie v ňom, či jeho predchádzajúce záväzné stanovisko sa neskorším záväzným stanoviskom potvrdzuje, dopĺňa, mení alebo nahrádza s uvedením dôvodov podľa zákona.

Podľa § 140b ods. 5 Stavebného zákona pri riešení rozporov medzi dotknutými orgánmi vyplývajúcich zo záväzných stanovísk sa postupuje podľa § 136. Ak námietky účastníkov konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, stavebný úrad konanie preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko k námietkam. Ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie veci stavebným úradom.

Podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona ak odvolanie proti rozhodnutiu podľa tohto zákona smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, odvolací orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania predloží stavebný úrad orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu a vyžiada si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie o odvolaní.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o IPKZ súčasťou integrovaného povoľovania nie je územné konanie, posudzovanie vplyvu prevádzky na životné prostredie ani ustanovovanie podmienok na prevenciu závažných priemyselných havárií.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovanej, najvyšší súd zistil, že Slovenská Inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Košice, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 4838-3220/2011/Kov,Mer/571380108 zo dňa 03.02.2011, ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 9 a § 10 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ako špeciálny stavebný úrad podľa § 120 ods. 1 Stavebného zákona, podľa § 17 ods. 2 zákona o IPKZ, § 62 ods. 4 a § 85 ods. 3 v spojení s ustanovením § 140b Stavebného zákona nepovolil

vykonávanie činnosti v prevádzke: NADREGIONÁLNE CENTRUM MATERIÁLOVÉHO A ENERGETICKÉHO ZHODNOCOVANIA ODPADOV, Jilemnického 2 080 01 Prešov prevádzkovateľovi - stavebníkovi - žalobkyni, z dôvodu nesúhlasného záväzného stanoviska dotknutého orgánu Mesta Prešov, ako miestne príslušného stavebného úradu, podľa § 120 ods. 2 Stavebného zákona.

Na odvolanie žalobkyne žalovaná rozhodnutím č. 4682-20429/27/2011/Šop zo dňa 13.07.2011 odvolanie zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj rozhodnutia žalovanej najvyšší súd dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, a to, že žalovaná postupovala v súlade so zákonom, ak nepovolila žalobkyni vykonávanie činnosti v prevádzke „Nadregionálne centrum materiálového a energetického zhodnocovania odpadov“ z dôvodu nesúhlasného záväzného stanoviska Mesta Prešov podľa § 120 ods. 2 Stavebného zákona, ktorého správnosť overoval aj Krajský stavebný úrad Prešov.

Odvolací súd uvádza, že správne orgány postupovali správne, keď si vyžiadali pre vydanie integrovaného povolenia záväzné stanovisko všeobecného stavebného úradu. Vzhľadom na námietky žalobkyne v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu si žalovaná správne podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona vyžiadala potvrdenie alebo zmenu stanoviska od Krajského stavebného úradu Prešov. Krajský stavebný úrad Prešov listom č. 2011-412-02 zo dňa 17.06.2011 potvrdil svoje predchádzajúce vyjadrenie, ktoré potvrdzovalo správnosť negatívneho záväzného stanoviska Mesta Prešov, stavebného úradu. S poukazom na § 8 ods. 4 zákona o IPKZ a § 120 ods. 1, ods. 2 Stavebného zákona to znamená, že žalovaná konala na základe stanoviska všeobecného stavebného úradu, potvrdeného krajským stavebným úradom, ktoré je pre Inšpektorát životného prostredia Košice, ako špeciálny stavebný úrad podľa § 140b ods. 1 Stavebného zákona záväzné. Inšpektorát nie je oprávnený overovať dodržanie podmienok určených územným plánom zóny, ak sa územné rozhodnutie nevydáva. V priebehu konania vykonaného aj podľa § 140b ods. 5 Stavebného zákona nebolo nesúhlasné záväzné stanovisko Mesta Prešov, ako miestne príslušného stavebného úradu, zmenené ani zrušené.

Na námietky žalobkyne, týkajúce sa existencie dvoch rozdielnych záväzných stanovísk a nespĺnenie podmienok na zmenu existujúceho záväzného stanoviska odvolací súd uvádza, že nie sú dôvodné. Z administratívneho spisu vyplýva, že záväzné stanovisko Mesta Prešov zo dňa 09.01.2008 sa týkalo územného konania, v ktorom Mesto Prešov uviedlo, že stavba Nadregionálne centrum v areáli prevádzkovateľa v súlade s § 39a ods. 3 písm. d) Stavebného zákona si nevyžaduje vydanie rozhodnutia o umiestení stavby. Záväzné stanovisko Mesta Prešov, ako dotknutého orgánu podľa § 10 ods. 4 písm. b) zákona o IPKZ a § 140a ods. 1 písm. b) Stavebného zákona zo dňa 20.04.2010 bolo doručené Inšpektorátu životného prostredia Košice dňa 28.04.2010, ktoré bolo vydané podľa § 140b Stavebného

zákona v súlade s § 120 ods. 2 Stavebného zákona, v ktorom je uvedené, že po posúdení projektovej dokumentácie pre navrhovanú stavbu nesúhlasí s vydaním integrovaného povolenia pre stavbu Nadregionálne centrum v areáli prevádzkovateľa. Z uvedeného je zrejmé, že ide o záväzné stanoviská v dvoch rozdielnych konaniach, a preto sa odvolací súd s tvrdením žalobkyne, že existujú dve rozdielne záväzné stanoviská a že neboli splnené podmienky na zmenu skoršieho záväzného stanoviska nemohol stotožniť.

Na námietku žalobkyne, podľa ktorej sa krajský súd nedostatočne vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. Z rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten sa zaoberal všetkými podstatnými žalobnými námietkami a svoje závery dostatočným spôsobom aj odôvodnil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd námietke žalobkyne nevyhovel.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami odvolateľa sa súd prvého stupňa ako aj žalovaná v rozhodnutí riadne vysporiadali a nenechali otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaná nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.